

Defensem la pau

—Marcel, sempre deixes les coses escampades per sobre el meu llit! Treu-les abans de sopar, eh! — va dir l'Olga al seu germà.

—I a més, hauràs d'apagar l'ordinador, que et toca parar taula i aviat soparem — va fer el seu pare.

—Va, Marcel, no et facis pregar- hi va afegir la seva mare.

—Aaai, deixeu-me en pau! — va exclamar en Marcel.

—Ep, Marcel! Què vol dir aquest estirabot? — va dir-li l'àvia, que seia mentre llegia el diari i anava seguint l'escena de prop. —Si parles així, no sé si n'hi haurà gaire, de pau. Ja ho saps què vol dir això de viure en pau? Em sembla que no del tot...

—Sí que ho sé, que em deixin fer les meves coses tranquil·lament, sense que m'empipin!

—Tens raó, això és una part de viure en pau, i això no només ho vols tu, també els altres de casa i qualsevol persona del món. De fet, viure en pau vol dir això i moltes coses més. També significa que vols viure feliç o que vols que et respectin. O no viure en guerra. Per televisió veiem sovint persones que n'estan patint una, oi? Viuen amb por, perden la casa, els falta menjar i moltes moren. Tant per la nostra vida de cada dia com en els llocs on hi ha guerra, la pau la necessitem i la volem tothom.

El Marcel es va quedar pensatiu, i al cap d'uns segons va preguntar a l'àvia:

—Àvia, i per què llavors no puc fer les meves coses en pau? Per què hi ha tan poca pau, si la volem tothom? Per què hi ha tantes baralles i tantes guerres?

—Bones preguntes, Marcel. Doncs una de les raons és perquè la vida ens porta sense que ho puguem evitar a situacions de conflicte, de baralles, de discussions. Com que vivim juntament amb altres persones, sovint passa que allò que tu vols fer en pau, no deixa que un altre pugui fer les seves coses en pau. Com aquí a casa ara fa un moment. Però t'ho explicaré amb un exemple encara més clar: imagina't que tu vols sentir música i ballar en el mateix lloc que la teva germana està llegint, aquí al menjador, i que el pare vol mirar per televisió una pel·lícula i la mare el documental que fan per un altre canal. Ja hi som! Si el teu pare vol mirar la pel·lícula en pau, la teva mare no podrà mirar el documental. Si tu vols sentir música, la teva germana no podrà llegir, ni el teu pare ni la teva mare podran mirar la tele. Quin problema! Tant el teu pare, com la teva mare, com la teva germana, com tu, voleu poder fer en pau allò que us ve de gust. Però si ho fa un no ho podran fer els altres. Això és un conflicte!

—Ja, si això ja ens passa sovint! — va exclamar el Marcel, amb una mitja rialla.

—Doncs per això —va continuar l'àvia—, com que **els conflictes no sempre es poden evitar, el més important és saber afrontar-los bé i aprendre a resoldre'ls amb imaginació, de la millor manera possible**. Si ho sabem fer bé, no només no perdrem la pau entre nosaltres, sinó que guanyarem una situació millor per a tothom i per molt de temps. Però si ho fem malament hi sortirem perdent tothom, perquè perdrem la pau. Entens què vull dir?

—Sí, em sembla que sí...

—Per exemple, en el conflicte que et deia abans d'aquí a casa, podem imaginar dues situacions: en la primera, el pare posa més fort la tele, tu poses més forta la música, la teva germana desconnecta l'equip de música mentre tu anaves a apagar la tele, quan el pare s'aixeca, la teva mare canvia de canal... Torna a engegar, torna a apagar, crits, potser en l'estira i arronsa fins i tot alguna trencadissa... Malament rai! Com a molt, només alguna de les quatre persones se sortirà

amb la seva i encara amb mal humor i nervis. La resta, o potser tots quatre, es quedaran sense res. La situació haurà empitjorat, oi?

—Psí... — va fer el Marcel, amb cara de pomes agres.

—Ara imaginem la segona situació: els quatre us adoneu que tot alhora no pot ser. En parreu i tranquil·lament valoreu quina de les quatre coses pot ser més important, o més urgent, o es pot fer en un altre lloc o en un altre moment. Accepteu amb bon humor la situació, perquè també sabeu que ara teniu més possibilitats de solucionar-la abans. Per exemple: decidiu mirar més tard un dels programes per internet, a través de la televisió a la carta, o acordeu comprar uns auriculars per la tele, o bé canviar l'equip de música d'habitació, o posar una butaca ben confortable per llegir en un altre lloc, o bé que hi hagi una estona per a cadascú... En aquest cas, tota la família en sortiu beneficiats i no només per ara, sinó per sempre. Heu trobat una solució. Si et fixes en aquest exemple, veuràs que el mal no el produeix el conflicte, sinó la manera d'actuar de cadascú quan ens hi trobem. **El conflicte només ens indica una situació que no va del tot bé i que hem de mirar d'arreglar.**

—Ja ho entenc..., no podem evitar que de tant en tant tinguem topades amb els altres. A l'escola també ens barallem i ens discutim sovint. De vegades els mestres ens ajuden a trobar una solució i de vegades la trobem nosaltres sols, parlant.

—És clar! **A tot arreu on ens trobem diverses persones poden haver-hi moments en què no ens entenguem, que no estiguem d'acord. Ens trobem amb conflictes perquè les coses canvien, perquè les persones som éssers vius i creixem i canviem. Això és natural. De fet, el conflicte és una bona ocasió per millorar moltes coses, per avançar. Però hem de vigilar que en lloc d'arreglar les coses no les espatllem.** Si en lloc d'intentar sempre guanyar, sortim nos amb la nostra sigui com sigui i que la resta s'aguanti, intentem trobar una solució, buscar una bona sortida que serveixi per a tothom i per molt de temps, llavors estarem treballant per la pau de debò. I fixa't bé que una cosa és el conflicte i una altra de ben diferent la violència. No les hem de confondre. **Els conflictes no són ni bons ni dolents; és inevitable que de tant en tant n'apareguin i cal saber-los resoldre. La violència, en canvi, sempre fa mal i hem d'intentar evitar-la.**

—Ostres, àvia, tu sí que en saps, de pau! T'haurien de donar el premi Nobel! — va respondre el Marcel, rient.

—Mira-te'l que llest! Doncs ara també ho saps tu: treballar per la pau no et queda tan lluny. Tots, en la nostra vida de cada dia, a casa, a l'escola, a tot arreu podem fer alguna cosa per resoldre els conflictes, les baralles, d'una manera pacífica. **Tu tries el camí que vols fer en la teva vida, si vols ser portador de “bon rotllo” o de “mal rotllo”, com dieu vosaltres** —va acabar l'àvia, i li va picar l'ullet.